

Doma za božič

PREDSEDNIK HENRY B. EYRING

prvi svetovalec Prvega predsedstva

S pomnjam se pesmi, ki sem jo prvič slišal, ko sem bil deček – pesem o božiču in domu. Bil je vojni čas, ko je bilo veliko ljudi zdoma in niso bili z družino – mračno obdobje za tiste, ki so se bali, da v tem življenju ne bodo več z ljubljenimi. Spominjam se, kaj sem občutil do doma in družine, ko sem v božičnem času na poti v šolo šel mimo neke hiše in na oknu videl obešeno zastavico z zlato zvezdo. V tej hiši je živelo dekle, ki sem jo poznal iz šole. Njen brat, ki ni bil veliko starejši od mene, je padel v vojni. Poznal sem njegove starše in čutil nekaj tistega, kar so čutili oni. Ko sem se iz šole vračal domov, sem hvaležno pričakoval veselo dobrodošlico, za katero sem vedel, da je bom deležen.

Ko sem v božičnem času v dnevni sobi prižgal radio, sem zaslišal tisto besedilo in glasbo, ki mi še vedno odzvanja v mislih. Nekaj vrstic te pesmi mi je v srcu vzbudilo hrepenenje, da bi bil z družino. S starši in brati sem živel v srečnem domu, zato sem nekako vedel, da je hrepenenje, ki sem ga občutil, več kot to, da sem del doma

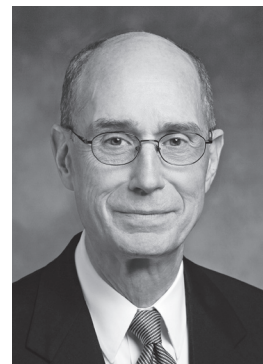
oziroma družinskega življenja, ki sem ga takrat imel. Povezano je bilo z nekim prihodnjim krajem in življenjem, in sicer boljšim, kot sem ga že poznal oziroma si ga zamišljal.

Del pesmi, ki se ga najbolj spominjam, se glasi: »Za božič bom doma, [...] četudi samo v sanjah.«¹ Hiša, v kateri sem v tistih srečnih časih svojega otroštva z mamom in očetom okraševal božično drevesce, še stoji, v glavnem nespremenjena. Pred leti sem šel tja in potrkal na vrata. Odprli so mi tuji ljudje. Dovolili so mi, da sem vstopil in šel po prostorih, v katerem smo imeli radio in v katerem smo se z družino zbrali okrog božičnega drevesca.

Takrat sem spoznal, da moja srčna želja ni bila, da bi bil v hiši, temveč, da bi bil s svojo družino. Želel sem si, da bi me obdajala ljubezen in Kristusova luč, celo večja, kot jo je občutila naša družinica v domu mojega otroštva.

Hrepenenje po večni ljubezni

To, kar si za božič in vedno vsi želimo, je, da bi čutili ljubečo povezanost s prijettim zagotovilom, da to lahko traja večno.

To je obljuba večnega življenja, za katerega je Bog rekel, da je to največji dar, ki ga daje svojim otrokom (gl. NaZ 14:7). Njegov ljubljeni Sin nam ga je omogočil s svojimi darovi – Odrešenikovim rojstvom, odkupno daritvijo in vstajenjem. Zaradi Odrešenikovega življenja in delovanja nam je zagotovljeno, da smo lahko skupaj v ljubezni in večno živimo v družini.

Občutek hrepenenja po domu nam je prirojen. Te čudovite sanje se ne morejo uresničiti brez velike vere – dovolj velike, da nas Sveti Duh pripravi do kesanja, krsta in da sklenemo ter spolnujemo svete zaveze z Bogom. Za takšno vero je potrebno pogumno premagovati življenjske preizkušnje. Potem pa nas bosta v prihodnjem življenju nebeški Oče in njegov ljubljeni Sin prisrčno sprejela v dom naših sanj.

Tudi v tem življenju lahko z gotovostjo pričakujemo ta dan in občutimo nekaj radosti, ki jo bomo spoznali, ko bomo nazadnje prišli domov. Božično praznovanje Odrešenikovega rojstva nam daje posebne priložnosti, da te radosti doživimo v tem življenju.

Iskanje obljubljenih radosti

Številnim med nami je umrla ljubljena oseba. Morda nas obdajajo posamezniki, ki si prizadevajo spodkopati vero v evangelij in Gospodove obljube o večnem življenju. Nekateri se spopadajo z boleznijo in revščino. Spet drugi se prerekajo z družino oziroma družine sploh nimajo. Pa vendar lahko izprosimo za Kristusovo luč, da bo sijala na nas in nam omogočila, da bomo videli in čutili nekatere od obljubljenih radosti, ki so pred nami.

Na primer, ko se bomo v tem nebeškem domu zbrali, bodo okrog nas tisti, ki so jim bili odpuščeni vsi grehi in ki so odpustili drugim. Nekaj te radosti lahko že sedaj občutimo, zlasti ko se spominjamo in slavimo darove, ki nam jih je dal Odrešenik. Na svet je prišel, da je bil Božje Jagnje, da je plačal ceno za vse grehe, ki jih Očetovi otroci zagrešijo na Zemlji, da bi bilo vsem odpuščeno. V božičnem času čutimo večjo željo po tem, da bi se spominjali Odrešenikovih besed in o njih premišljevali. Posvaril nas je, da nam ne bo odpuščeno, če ne bomo odpustili drugim (gl. Mt 6:14–15). To je pogosto težko, zato boste morali moliti za pomoč. Pomoč pri odpuščanju boste najpogosteje prejeli takrat, ko vam bo omogočeno uvideti, da ste povzročili prav toliko oziroma več bolečine, kot ste jo prejeli.

Ko si boste prizadevali, da bi v odgovor na svojo molitev prejeli moč za odpuščanje, boste začutili, da ste se osvobodili bremena. Zamera je težko breme. Če boste odpustili, boste občutili radost, ko vam bo odpuščeno. V tem božičnem času lahko daste in prejmete dar odpuščanja. Občutek sreče, ki je boste deležni, bo bežen vpogled v to, kaj bomo občutili doma, ko bomo v večnem domu, po katerem hrepenimo.

Radost, ki jo občutimo, ko dajemo

Obstaja še en bežen vpogled v ta radostni bodoči dom, ki ga lažje vidimo ob božičnem času. To občutimo ob velikodušnem dajanju. To lahko doživimo, če potrebe drugih zaznamo bolj kot svoje lastne in ko dojamemo, kako velikodušen je bil z nami Bog.

To pomaga, ko ob božičnem času vidimo prijaznost drugih. Kolikokrat ste se namenili, da bi pred vrati pustili darilo v upanju, da vas ne bodo opazili, a ste tam potem naleteli na več kot le eno skrivnostno darilo? Ali ste tudi vi, tako kot jaz, čutili, da morate komu pomagati, in potem ugotovili, da je bilo to, kar ste dali po navdihu, ravno to, kar je nekdo prav tedaj potreboval? To je čudovito zagotovilo, da Bog pozna vse naše potrebe in se zanaša, da bomo zadostili potrebam ljudi okrog nas.

Bog nam ta sporočila z večjim zaupanjem pošilja ob božičnem času, vedoč, da se bomo odzvali, ker smo v srcu dovetnejši za Odrešenikov zgled in besede njegovih služabnikov. Ob božičnem času je verjetneje, da so nas besede kralja Benjamina, ki smo jih nedavno prebrali, ganile. Svoje ljudstvo je učil, in tudi nas, da bi zaradi neizmerne daru odpuščanja, ki ga prejmemo, do drugih morali začutiti neizmerno velikodušnost:

»In glejte, prav v tem trenutku ste klicali njegovo ime in prosili za odpuščanje grehov. In je mar trpel, da ste zaman prosili? Ne; na vas je izlil svojega Duha in srce vam je navdal z radostjo in vam zaprl usta, da niste mogli najti besed, tako silna je bila vaša radost.

In sedaj, če vam Bog, ki vas je ustvaril, od katerega je odvisno vaše življenje in vse, kar imate in ste, podeli, kar koli ga prosite, kar je prav, v veri, verujoč, da boste prejeli, o potem kako bi morali vi dajati od svojega imetja, ki ga imate, drug drugemu.

In če sodite človeka, ki vas prosi od vašega imetja, da bi ne umrl, in ga obsodite, koliko bolj pravična bo obsodba nad vami, ker zadržujete svoje imetje, ki ne

pripada vam, ampak Bogu, kateremu pripada tudi vaše življenje; in vendarle ničesar ne prosite, niti se ne pokesate za to, kar ste storili.

Pravim vam, gorje tistemu človeku, kajti njegovo imetje bo pogubljeno z njim; in sedaj, to pravim tistim, ki so bogati, kar zadeva reči tega sveta.« (Moz 4:20–23)

Že ste občutili radost dajanja in prejemanja miloščine. Ta radost je v tem življenju bežen vpogled tega, kar bomo v prihodnjem življenju čutili, če bomo sedaj velikodušni zaradi vere v Boga. Odrešenik je naš veliki vzor. Ob božičnem času ponovno razmišljamo o tem, kdo je in kako velikodušen je bil do nas, ko je prišel na svet, da bi bil naš Odrešenik.

Kot Božji Sin, ki ga je rodila Marija, je imel moč, da se je uprl vsaki skušnjavi greha. Živel je popolno življenje, da bi bil lahko sam neskončna žrtev, brezmadežno Jagne, obljubljen od osnovanja sveta (gl. Raz 13:8). Zaradi krivde naših grehov in vseh grehov otrok nebeškega Očeta je trpel smrtni boj, da bi nam bilo odpuščeno in bi se domov vrnil neomadeževani.

Ta dar nam je dal za ceno, ki je ne moremo doumeti. To je bil dar, ki ga zase ni potreboval; njemu odpuščanje ni bilo potrebno. Radost in hvaležnost, ki jo za njegov dar občutimo sedaj, bosta še večji in bosta trajali večno, če bomo častili in spoštovali njega in nebeški dom.

Božični čas nas spodbuja, da se spominjamo njega in njegove neskončne velikodušnosti. Če se bomo spominjali njegove velikodušnosti, bomo občutili in sledili navdihu, da nekdo potrebuje našo pomoč, in bomo videli Božjo roko, ki se izteguje k nam, ko nam pošilja nekoga na pomoč, kar tako pogosto počne. Dajanje in prejemanje velikodušnosti, ki jo navdihuje Bog, zlasti ob božiču poraja radost.

Blagoslovljeni z Božjo lučjo

Obstaja še en bežen vpogled v nebesa, ki ga lažje uzremo ob božičnem času. To je svetloba. Nebeški Oče je za oznanilo rojstva svojega Sina, našega Odrešenika, uporabil svetlobo (gl. Mt 2; 3 Ne 1). Novo zvezdo so videli tako na vzhodni kot na zahodni polobli. Modre je pripeljala do deteta v Betlehemu. Celo hudobni kralj Herod je prepoznal znamenje; ker je bil hudoben, se je zbal. Modri so se radostili rojstva Kristusa, ki je luč in življenje sveta. Tri dni dneva brez teme je bilo

znamenje, ki ga je Bog dal Lehijevim potomcem, s čimer je najavil rojstvo svojega Sina.

V božičnem času se ne spominjamo le svetlobe, ki je bila znanilka Kristusovega rojstva, ampak tudi luči, ki izvira iz njega. To luč je potrdilo veliko prič. Pavel je pričeval, da jo je videl na poti v Damask:

»Na poti tja sem opoldne zagledal luč, o kralj, svetlejšo od sončne svetlobe, ki je z neba posijala čezme in čez moje sopotnike.

Vsi smo popadali na tla in zaslišal sem glas, ki mi je v hebrejskem jeziku govoril: 'Savel, Savel, zakaj me preganjaš? Težkó ti je, da se upiraš ostnu.'

Vprašal sem: 'Kdo si, Gospod?' Gospod pa je rekel: 'Jaz sem Jezus, ki ga ti preganjaš.' (Apd 6:13–15).

Deček Joseph Smith je pričeval, da je na začetku obnove v gozdiču v Palmyri v New Yorku videl čudovito svetlobo. Rekel je:

Prav v tistem trenutku velikega strahu sem natanko nad glavo zagledal steber svetlobe, ki je bila močnejša od sončne svetlobe, ki se je postopoma spuščala, dokler ni legla name.

Tisti hip sem bil rešen sovražnika, ki me je zvezal. Potem ko me je svetloba zajela, sem zagledal dve bitji, katerih sijaja in slave ni moč opisati, ki sta stali nad menoj v zraku. Eden od njiju mi je spregovoril, me poklical po imenu in rekel, pokazujoč na drugega: »*To je moj ljubljeni Sin. Poslušaj ga!*« (gl. Joseph Smith – History 1:16–17).

Takšno svetlobo bomo videli v nebeškem domu. Takrat nam bo prinesla radost. Vendar ste bili zaradi Kristusove luči tudi v tem življenju blagoslovljeni s kančkom te čudovite izkušnje. Vsakdo ob rojstvu to luč prejme v dar (gl. Mor 7:16). Pomislite, kaj ste doživeli, zaradi česar ste priča, da je Kristusova luč resnična in dragocena. Iz naslednjega čudovitega prepričljivega odlomka iz svetih spisov boste prepoznali, da vas je ta luč vodila:

In tisto, kar ne izgrajuje, ni od Boga in je tema.

Tisto, kar je od Boga, je svetloba; in ta, ki svetlobo prejme in ostane v Bogu, prejme več svetlobe; in tista svetloba postaja svetejša in svetejša do popolnega dne.

In to pravim, da boste spoznali resnico, da boste temo pregnali iz svoje srede (gl. NaZ 50:23–25).

V svetu, kjer zaradi grešnih podob in sleparskih sporočil vlada tema, ste bili blagoslovljeni s tem, da zlahka

prepoznate žarek svetlobe in resnice. Sami ste spoznali, da je luč svetlejša, če jo prejmete z veseljem. Postajala bo svetejša in svetejša do popolnega dne, ko bomo v navzočnosti izvora luči.

To luč lažje prepoznamo v božičnem času, ko je verjetneje, da bomo molili, da bi vedeli, kaj Bog želi od nas, in je verjetneje, da bomo brali iz svetih spisov, in bomo tako bolj naklonjeni Gospodovemu delu. Ko odpustimo in odpuščanje občutimo, ko dvigujemo roke, ki so povešene (gl. NaZ 81:5), smo sami dvignjeni, ko gremo proti izvoru luči.

Spomnite se, da Mormonova knjiga opisuje veličasten čas, ko so Odrešenikovi zvesti učenci izžarevali njegovo luč, da so jo drugi videli (gl. 3 Ne 19:24–25). Ob praznovanju božiča uporabljamo lučke. Ko Odrešenika častimo in mu služimo, prinašamo luč v svoje življenje in v življenje ljudi okrog nas.

Samozavestno si lahko zastavimo cilj, da bo ta

božič svetlejši kot zadnji in da bo naslednje leto še svetlejši. Življenjske preizkušnje so lahko vse hujše, vendar ni potrebno, da bi se temà povečevala, če bomo pogled osredotočili zgolj na luč, ki se spušča na nas, ko sledimo Učitelju. Vodil nas bo in nam pomagal na poti, ki vodi navzgor v dom, po katerem hrepenimo.

Bila so obdobja, pogosto ob božičnem času, ko smo začutili kanček tega, kar bomo izkusili, ko se bomo nazadnje vrnili domov k Očetu, ki nas ima rad in odgovarja na naše molitve, ter k Odrešeniku, ki nam je razsvetlil življenje in nas dvignil.

Pričujem, da zaradi Odrešenika lahko z gotovostjo veste, da lahko greste domov, ne le ob božičnem času, ampak da lahko za večno živite z družino, ki jo imate radi in ki ima rada vas.

OPOMBA

1. James Kim Gannon, I'll Be Home for Christmas, 1943.

PREDLOGI ZA POUČEVANJE IZ SPOROČILA

Ko se pripravljate na poučevanje sporočila, si prizadevajte za vodstvo Svetega Duha, ki vam bo pomagal, da boste svoj pristop prilagodili potrebam ljudi, ki jih učite. Razmislite o naslednjih predlogih:

1. Ali ste potem, ko ste prebrali besedilo pod naslovom »Hrepenenje po večni ljubezni«, začutili hrepenenje po večnem domu? Pogovorite se, kako se pripravljate na vrnitev v ta dom.
2. Ali ste zaradi besed v odstavku »Iskanje obljubljenе radosti« spoznali, kako ste lahko v tem življenju radostni? Pogovorite se, kaj lahko naredimo, da bomo radostni sedaj, dan za dnem.
3. Pod naslovom »Radost dajanja« izvemo za Odrešenikove neprimerljive darove, ki nam omogočajo večno življenje. Pogovorite se, kako bi do tega daru pomagali drugim.
4. Kako nam sporočilo predsednika Eyringa pomaga uvideti, kaj naj naredimo, da bomo dovezetnejši za luč, ki nam jo ponuja Odrešenik, in jo prenašali na družino ter drugim?